

deles det samme som det, der nu foreligger. Det forekommer mig, at der tillige er en Feiltagelse hos den sidste ærede Taler med Hensyn til Pensionsberegningen. Ved at beregne Pensionen, er det ikke tilstrækkeligt, efter Lovforslaget, som det foreligger, at Vedkommende have været i Statens Tjeneste i 10 Aar; det giver ham kun Pensionsberettigelse; men Pensionen selv kan ikke efter Forslaget regnes efter de 10 Aar. For at oplyse dette nærmere, vil en Bestillingsmand, naar han har været i Tjenesten i 10 Aar, opnaae Pensionsberettigelse; men han maa være i Statens Tjeneste endnu i 10 Aar; for efter Pensionsloven at kunne faae Halvdelen af sin Gage i Pension, altsaa i 20 Aar, og i 40 Aar, for at faae to Trediedeel deraf. Nu er det vel saa, at Overgang fra Militairretaten til Soldvæsenet oftere finde Sted. Det gjør, at en saadan Mand er gunstigere stillet end den, der ikke har været tidligere i Statens Tjeneste, men det vil dog sees, at der i begge Tilfælde vil udfordres en temmelig lang Tjenestetid.

H. P. Hansen: Den ærede Ordfører har paaberaabt sig et Udtryk, som findes i § 5, som blev vedtaget forrige Gang, nemlig, at Ordet „Samme“ skulde fyldestgjørende besvare Spørgsmaalet med Hensyn til Pensionsberettigelsen. Jeg skal hertil bemærke, at det forekommer mig i alt Fald at være noget dunkelt. Det kan efter min Mening ligesaavel gaae alene paa den sidste Deel af det første Punktum i § 5, Pensionsberettigelse, ja man ledes endog saa til at antage, at det kun gaaer dervaa, da der ikke vel kan være Tale om at udnævne disse Bestillingsmænd, der jo efter hvad der staaer i samme Punktum, skulle have været 10 Aar i Tjenesten; der kunde saaledes i det Høieste blive Tale om, at Hans Majestæt skulde approbere Udnævnelser eller meddele dem Bestilling. Jeg troer derfor, at der bliver stor Grad af Utydelighed tilbage i Bestemelsen, men jeg skal ikke videre opholde mig her. Jeg rejste mig egentlig kun for at stille den lille Bemærkning i Anledning af den sidste Tale, som den ærede Ordfører har foretaget, og de Forslagsstillere. Jeg vil i den Anledning ogsaa sige ham om at læse § 9 i det foreliggende Forslag; han vil der see, at deri inde-

holdes aldeles lignende Bestemmelser, som at der skal kunne tilstaaes indtil 100 Rbd. eller 150 Rbd. og saa videre, og, dersom det skulde være saa meget slem, kan jeg ikke andet end beklage, at den ærede Ordfører ikke har henledet Thingets Opmærksomhed paa, at en saadan slem Smag har indsnøget sig i Udkastet.

Ordføeren: Ja, paa det Sidste skal jeg dog tillade mig strax at svare, at ved § 9 er der kun Spørgsmaal om enkelte Tilfælde; der er kun Spørgsmaal om de Bestillingsmænd, der afgaae nu strax, men der er ikke Spørgsmaal om Fremtiden, ikke om at sikkre en heel Klasse.

Finantsministeren: Jeg troer rigtig nok, at de ærede Forslagsstillere her ere komne ind paa et Gebeet, hvor det næsten bliver umuligt for Thinget at følge dem i den nærværende Sag, selv om man i det Væsentlige kunde bisalde deres Anskuelse. Jeg troer, det vilde have været mere ufsætteligt eller praktisk efter Sagens Bessaffenhed, dersom de vare vendte tilbage til det, hvorom der egentlig var Tvivl i Thinget, idet der stod 21 Stemmer mod 22, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det skulde være 100 eller 200, der skulde have Pensionsberettigelse i den her omspurgte Klasse. Men jeg troer, som sagt, at de Herrer ved ikke at have stillet et Vædringsforslag til 3die Behandling, hvorefter 200 skulde substitueres af 100; men i dets Sted at have stillet nærværende Forslag, ere komne ind paa et Gebeet, hvor det bliver ganske umuligt at følge dem. Det Væsentligste, der er at erindre mod de Herrer's Forslag, er, at det slet ikke har hjemme i en Lov som den nærværende. Her diskuteres en Gagelov for en vis Green af Administrationen; det er da ganske i sin Orden, og Noget, der er forudsat i den almindelige Pensionslov, som Thinget nylig har vedtaget, at der, hvergang en Gagelov diskuteres, bliver med Hensyn til saadanne Classer af Officianter, om hvilke der kunde være Tvivl, at fastsætte, hvorvidt de udnævnes af Kongen, hvorvidt de ere pensionsberettigede eller ikke. Her var nu særlig Opfordring til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse, da Soldassistenterne høre til en Klasse, med Hensyn til hvilken der kan være forskjellig Mening om,